

We moeten het allemaal van genade hebben!

Als er één ding is waar we het als christenen allemaal over eens zijn, dan is het dit wel: we moeten het allemaal van genade hebben! Er zijn zoveel dingen waarin we te kort schieten en we zien zoveel verkeerde dingen gebeuren in onze christelijke gezinnen en in de gemeente, dat het maar goed is dat we uit genade mogen leven.

De Bijbel is daar ook duidelijk over.

“Want door genade zijt gij behouden, door het geloof, en dat niet uit uzelf: het is een gave van God; niet uit werken, opdat niemand roeme.”

“Mijn genade is u genoeg!”

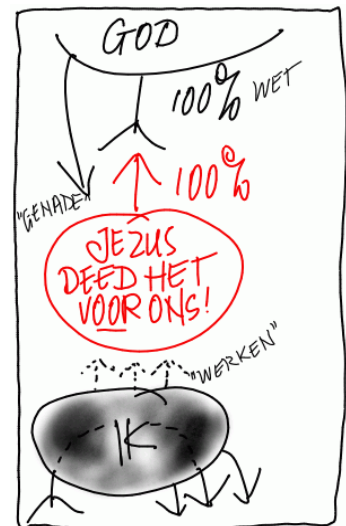
“Want de genade Gods is verschenen, heilbrengend voor alle mensen!”

“Vestigt uw hoop volkomen op de genade die u gebracht wordt door de openbaring van Jezus Christus.”

Dat zijn zo de teksten die als vanzelf naar boven komen wanneer we het over het begrip genade hebben.

Hoe vullen we dit in? Wanneer we er een schema van maken, dan zien we dat God honderd procent van ons vraagt. Maar vanuit onszelf kunnen we maar een fractie aan die eis voldoen. Of misschien wel helemaal niets vanuit God gezien!

Wat is nu de genade die God ons schenkt? Dat is zijn Zoon Jezus. Hij is niet alleen in onze plaats gestorven, maar heeft ook in onze plaats honderd procent heilig en rechtvaardig geleefd. Jezus heeft alles volbracht, in onze plaats. Dat mogen we aanvaarden, in geloof. Dan wordt ons de gerechtigheid van Jezus toegerekend en verklaart God ons eens en voor altijd rechtvaardig! Daar worden we dan zo dankbaar voor, zo staat dat in de Heidelbergse Catechismus, dat we goede werken gaan doen uit dankbaarheid en uit liefde voor God en voor Jezus. Maar God kijkt daar niet zo naar, want in zijn volmaakte ogen wordt niets zuiver bevonden. Het is mooi dat we het doen, net als een klein kind wat voor zijn ouders iets doet, maar het lijkt eigenlijk nergens naar. Gelukkig is er een liedje waarin we zingen dat alles wat we doen uit liefde voor Jezus, zijn waarde houdt en zal blijven bestaan. Maar echt tevreden is God alleen maar met Jezus. Als Hij naar ons kijkt, ziet Hij niet ons maar Jezus en is Hij tevreden. En Hij verwacht ook van ons dat we ten volle tevreden met Jezus zijn.

Maar er is wel een probleem. God is er wel tevreden mee, maar mijn vrouw of mijn man, de mensen om me heen op m'n werk, wat zien die ervan!? Ik ben heilig en rechtvaardig in Christus, al mijn gerechtigheid zoek ik buiten mezelf in Hem. In Christus ben ik zelfs een nieuwe schepping en is het oude voorbij en het nieuwe gekomen. Al mijn schatten zijn in Christus. Hij is mijn gerechtigheid, mijn heiliging. In Hem ben ik door God zelfs rechtvaardig verklaard! Maar ondertussen merkt een ander daar maar weinig van! Ja, ik ben er wel dankbaar voor, maar erg veel veranderen doet het eigenlijk niet, zeker niet in de ogen van degenen die ik dagelijks om me heen heb. Dat is erg vervelend. Het lijkt wel een beetje op dat sprookje van die nieuwe kleren van de keizer. Zijn kleermakers hadden hem wijs gemaakt dat iedereen die kon zien behalve degenen die wel eens gelogen hadden. Met het gevolg dat hij rondliep in zijn blote billen!

Hoe lopen wij erbij? We zijn heilig! Ja, in Christus. We zijn rechtvaardig! In Christus. We zijn geestelijk rijk! In Christus. Maar ondertussen lopen we geestelijk rond in onze blote billen, want niemand ziet er wat van. Behalve God natuurlijk. Die ziet niet ons maar Christus. Maar de mensen om ons heen zien ons zoals we zijn. Een prachtig getuigenis is dat! Indrukwekkend! Je zou kunnen zeggen dat Jezus ons gewitte graven heeft gemaakt voor God: aan de buitenkant heeft Hij ons bekleed met zijn

gerechtigheid, maar van binnen zitten we vol dorre doodsbeenderen! Is dit niet de omgekeerde wereld?!

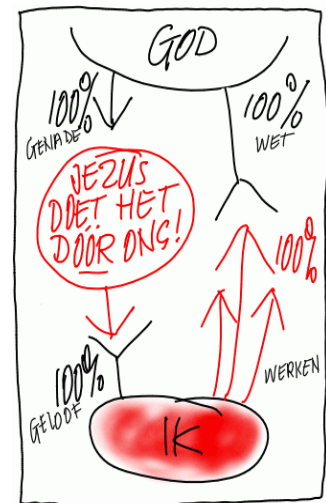
Het klopt niet helemaal. Dat komt omdat we heel vaak leven bij halve teksten. Er wordt namelijk heel veel gepreekt over halve teksten. En die kennen we dan allemaal uit ons hoofd. Maar bij de rest ervan staan we meestal niet zo stil. Kijk maar naar die eerste tekst.

“Want door genade zijt gij behouden, door het geloof, en dat niet uit uzelf: het is een gave van God; niet uit werken, opdat niemand roeme.” Dat is de waarheid: het geloof en ons behoud is een genadegave van God. Maar in het volgende vers wordt uitgelegd wat dat praktisch inhoudt:

“Want zijn maaksel zijn wij, in Christus Jezus geschapen om goede werken te doen, die God tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.”

We zijn dus geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen! Werken die God tevoren bereid heeft. De goede werken die wijzelf doen zijn allemaal niks, alleen maar prut. Maar God geeft goede werken die wel kostbaar zijn in zijn ogen! Hij herschept ons in Christus, Hij maakt ons nieuwe scheppingen zodat we goede werken kunnen doen die Hijzelf voor ons heeft klaar liggen! Dat is het complete plaatje van het door genade behouden worden door het geloof.

Wanneer we dit verwerken in een schema, dan zien we dat God inderdaad honderd procent van ons vraagt. En dat Hij ook honderd procent geeft: Hij geeft Jezus. Dat is dus genade, dat Hij Jezus heeft gegeven. Maar wat is daar volgens de complete tekst de bedoeling van? Dat we Hem honderd procent gaan ontvangen, in ons hart, in ons leven! En in de mate dat onze begeerte naar Hem uitgaat, in die mate worden we vol van Jezus. Met alles wat Hij gedaan heeft en met alles wat Hij doet en nog doen zal. In Hem vinden we alle schatten van wijsheid en kennis. We kunnen niets bedenken of het is in Jezus te vinden. Al het goede en volmaakte vinden we in Jezus. Daar worden we dus vol van! Wanneer we dorst hebben, dan kunnen we daarvan drinken en zullen er stromen van levend water uit ons binnenste vloeien! Dan spuiten de goede werken die God voor ons heeft er gewoon uit! Dat kan niet anders!

Het is dus niet zo dat Jezus in onze plaats heeft geleefd! Hij is wel in onze plaats gestorven, maar Hij heeft niet geleefd in onze plaats! Als dat zo zou zijn, dan zou Hij ook in onze plaats naar de hemel zijn gegaan! Dat zou een logisch gevolg zijn geweest. Gelukkig is het anders. Hij heeft niet voor ons geleefd, in onze plaats, maar Hij wil dóór ons leven! Dat is genade! Zichtbaar voor iedereen met wie we omgaan. Dat is wel wat anders dan dat we geestelijke naaktlopers zijn!

“Mijn genade is u genoeg!” Er is een keer een uitzending geweest van God verandert mensen met een alcoholist. En die vertelde in dat programma dat hij niet van zijn verslaving af kon komen. Maar dat hij had gezien dat dat zijn doorn in het vlees was. En dat hij het van genade moest hebben, dus van vergeving. Dat was hem genoeg. Maar ondertussen bleef hij wel een alcoholist en ging gewoon door met drinken. Dat is makkelijk!

Maar wat is nu het verband waarin de tekst staat? Het staat in 2Kor.12. Paulus vertelt daar over de bijzondere dingen die hij had gezien. Hij had dingen beleefd en visioenen gezien die een mens niet geoorloofd zijn om uit te spreken, overweldigend groot. En met het oog daarop liep hij het gevaar eigenwijs en hoogmoedig te worden. En dan schrijft hij: Daarom is mij opdat ik mij niet te zeer zou verheffen een doorn in het vlees gegeven, een engel des satans om mij met vuisten te slaan. Waarom? Opdat hij zich niet te zeer zou verheffen! Dus zodra Paulus maar even een stap verkeerd deed, of iets waarbij de Here Jezus niet betrokken was, dan maakte de duivel daar gebruik van en kreeg hij klappen. We weten niet wat dat precies geweest is. Angsten misschien. Ik weet niet of je wel eens angsten hebt gehad, demonische aanvallen, dan weet je een beetje wat Paulus hier bedoelt. Hij heeft

de Here drie keer met zijn hele hart huilend en smekend gevraagd dat dit toch zou mogen ophouden. En toen zei de Here tegen hem: Mijn genade is u genoeg. En daar zetten wij dan een punt. Maar Paulus gaat hier verder: want de kracht openbaart zich eerst ten volle in zwakheid! Dus de kracht die God aanbiedt in de Here Jezus, openbaart zich eerst helemaal wanneer je geen andere kant meer uitkunt. Dus wanneer alle andere reserves weg zijn, kan God pas honderd procent wat voor je doen! Paulus zat er eerst vreselijk over in dat hij elke keer zo werd aangevallen en klappen kreeg. Maar toen begon hij te merken dat het hem dwong om helemaal en uitsluitend te putten uit de genade van Jezus. Dat is heel wat meer dan alleen maar vergeving. Het is alles wat Jezus te geven heeft aan kracht, aan inzicht, en wijsheid, en doorzettings- en incasseringsvermogen, alles wat je maar kunt bedenken aan bovennatuurlijke vermogens. En dat kwam omdat hij zo zwak was in zichzelf door die engel des satans of wat dat dan ook geweest mag zijn. En dan draait het om. Zeer gaarne zegt hij dan zal ik dus in zwakheden nog meer roemen. Daar werd hij vreselijk enthousiast over! Omdat daardoor de kracht van Christus over hem kwam! Als je de verhalen leest in Handelingen dan denk je: hoe is het mogelijk! Zelfs zijn zakdoek was met kracht geladen! De zieken werden erdoor genezen! Onvoorstelbaar! Wat God deed door Paulus omdat hij zo ontzettend open stond voor wat Jezus hem te bieden had. Zo leefde hij daaruit. Gods genade was hem genoeg! Overvloed van kracht en van leven en van goede werken. Als er één voor Jezus heeft geleefd dan was het Paulus wel! Wat een contrast met die alcoholist die tevreden was met Gods genade! Zie je hoe gevaarlijk het is om een tekst half te gebruiken en hoe totaal anders het is wanneer je de hele tekst neemt? Alleen maar omdat we niet verder kijken dan onze neus lang is en niet verder lezen dan dat ene kleine stukje van die tekst waar wel eens over wordt gepreekt. Daarom heb ik een welbehagen in zwakheden, smaadheden noden, vervolgingen, benauwenissen ter wille van Christus, want als ik zwak ben, dan ben ik machtig zegt Paulus. En dat alles is ook beschikbaar voor elk van ons, ook voor mij. We moeten het van genade hebben! Dat heeft toch een heel andere invulling dan wat we er meestal aan geven! We moeten het van genade hebben! En dan zijn er dingen mogelijk die je nu nog niet voor mogelijk houdt!

De derde tekst. Die staat in de brief aan Titus, hoofdstuk 2 vanaf vers 11. Nu moet je eens zien wat daar allemaal staat. De genade van God is verschenen, heilbrengend voor alle mensen! En wat is dan dat heil? En wat is de bedoeling van die genade van God? Om ons op te voeden! Zodat wij de goddeloosheid en de wereldse begeerten verzakende bezadigd, rechtvaardig en godvruchtig in deze wereld leven. Wat was de ellende van dat eerste tekeningetje? Dat onze begeerte de verkeerde kant uitgaat. Die gaat uit naar alles wat de wereld te bieden heeft. Prut, ijdelheid, tijdverpilling, goddeloos, goor, vies, gemeen, waardeloos. Voor God is alles waardeloos wat niet echt bij Hemzelf vandaan komt. Daar staan we wagenwijd voor open, daar smullen we dagelijks van. Daardoor zijn we zo vol van de dingen van de wereld. Maar het gevolg van de genade is dat we daarmee zouden ophouden en ervan verlost zouden worden. En dat we onze begeerte alleen naar Jezus zouden laten uitgaan. Het resultaat is dat we godvruchtig worden. En bezadigd en rechtvaardig. Door en door. Dat is de bedoeling van Gods genade. En dat we dan de zalige hoop verwachten, de verschijning van Jezus. En dan staat erbij: "Jezus, die zich voor ons heeft gegeven," niet om ons tot een gewit graf te maken voor God, maar "om ons vrij te maken van alle ongerechtigheid."

Hoe doet Hij dat? Door ons een hersenspoeling te geven, of een hartspoeling zodat we fontijnen worden van levend water! We mogen onder de douche gaan staan van Gods heerlijke genade. En in de mate dat we daarvoor open staan, spoelt alles wat er niet in ons leven thuis hoort weg! En komt er zijn heerlijkheid voor in de plaats.

Dat staat hier: "Die zich voor ons heeft gegeven om ons vrij te maken van alle ongerechtigheid. En voor zich te reinigen een eigen volk, volijverig in goede werken." Dat kan niet anders: vol worden van genade en van de Here Jezus brengt een stroom van goede werken voort. Neem voorbede. Je krijgt een groot verlangen om voor je broeders en zusters te gaan bidden. Dat is het allerbelangrijkste wat we kunnen doen. Vanuit ons bed kunnen we dat zelfs! Dat neemt steeds meer toe wanneer we open staan voor alles wat Jezus te geven heeft.

Wanneer je merkt dat je te kort schiet in goede werken, dan moet je niet proberen jezelf uit te wringen, maar dan moet je terug naar Jezus. Heer ik schiet te kort, ik heb uw genade zo nodig! Ik heb honger, ik heb dorst! Drink dan van het levende water wat Hij je geeft. Eet van het levende brood van zijn woord iplaats van dat je al je tijd vullen laat met alles wat de wereld ophoest en uitbraakt via de massamedia. Het is het één of het ander: we worden vuiler of we worden schoner. Een tussenweg is er niet meer. Iedereen die dit leest is bezig vuiler te worden of schoner. Het is maar net waar je voor kiest. We moeten het van genade hebben! Maar dan wel die genade waarover de Bijbel spreekt en niet de genade die we zelf hebben bedacht met behulp van die halve teksten.

"Vestig uw hoop dan volkomen op de genade die u gebracht wordt door openbaring van Jezus Christus." Die tekst wordt ook vaak genoemd. Hij staat in de eerste Petrusbrief hoofdstuk 1 vers 13. En dan staat er verder: "Voegt u als gehoorzame kinderen niet naar de begeerte uit de tijd van uw onwetendheid (dus de begeerte naar van alles wat de mensen allemaal bedenken) maar gelijk Hij die u geroepen heeft heilig is, wordt ook gijzelf heilig in al uw wandel!" En even verder staat er dat we door het bloed van Jezus verlost zijn van onze ijdele en vruchteloze manier van leven. Dat is dus Gods bedoeling met de genade die Hij ons aanbiedt.

Wanneer we niets hebben uit onszelf en we zijn ons dat bewust, en we voelen ons zwak, we kunnen helemaal niks en we zijn helemaal niks, dan is er hoop! Misschien denk je dan: voor mij is er geen hoop, maar dan ben je juist in de beste positie die je je bedenken kan! Dan is er alle hoop! Paulus had er een doorn in het vlees voor nodig om zich dat te realiseren. Maar jij hebt die doorn in het vlees niet nodig om zover te komen dat je je hulpeloos voelt en het helemaal van genade moet hebben! Je voelt je zwak! Dus ben je machtig! Want als je zwak bent dan kun je machtig worden. Dan kan God met je gaan doen wat je zelf nooit zou kunnen bedenken. Iets unieks wat precies wat bij jou past. Alles komt dan tot ontplooiing, alles wat God als potentieel in je genen heeft gelegd komt onder zijn heerschappij, onder zijn invloed, zijn licht en zijn warmte tot ontwikkeling. Al je gaven, al je talenten worden niet meer overwoekerd door rotzooi en vuilnis, maar komen tot ontplooiing. Vooral als je jong bent, wat komt er dan niet op je af en wat zoek je dan?! Je wilt erbij horen! Ja, bij wie eigenlijk? Bij degenen die naar de bliksem gaan?! Bij wie lijf en hun leden worden verziekt, tot trommelvliezen aan toe? Waarom niet de andere kant uit?

"Wees heilig, want Ik ben heilig!" zegt God. Dat kunnen we omdat we God als Vader aanroepen. En kinderen lijken op hun vader. Ze hebben dezelfde natuur. Kinderen van God hebben de goddelijke natuur schrijft Petrus in zijn tweede brief.

"Indien gij Hem als Vader aanroept, die zonder aanzien des persoons naar ieders werk oordeelt..." Ieders werk. We denken dat we beoordeeld worden naar ons geloof. Dat is ook wel zo, maar waaraan kan God zien dat je echt gelooft? Aan wat het uitwerkt! Het is niet door werken dat je behouden wordt, maar door het geloof in Christus die deze werken ten gevolge heeft! Daar kan God aan zien in hoeverre dat je echt gelooft en leeft uit genade. Het zijn de werken die Hij van te voren voor je heeft klaar gemaakt. Daarom staat er ook elke keer dat Hij mensen beoordeelt naar ieders werk. Want dat is het enige bewijs. Kijk maar naar de gelijkenissen van Jezus daarover. De boom die geen vrucht draagt wordt omgekapt, de vruchteloze rank wordt afgekapt, de luie slaaf wordt alles ontnomen en alleen het zaad dat dertig, zestig of honderdvoud opbrengt is in goede aarde gevallen.

Nu wil dat niet zeggen dat degenen die voorstander zijn van dat eerste schema ontkennen dat wedergeboren en behouden christenen zulke goede werken niet zouden doen, integendeel. Alleen geloven ze dat daar weer een ander soort genade voor nodig is. De genade waardoor we behouden worden is de genade die redt, de zaligmakende genade. Die staat volgens deze opvatting helemaal los van de genade waardoor we goede werken doen en is daar ook helemaal onafhankelijk van. Het woordje "want" waar Efeze 2 vers 10 mee begint, wordt in deze visie genegeerd. Eigenlijk zou je verzoend kunnen zijn met God en voor eeuwig behouden zonder ooit één van zijn goede werken te hebben gedaan! Terwijl Jezus het zo duidelijk heeft gemaakt in zijn onderwijs dat dat nu juist de

bedoeling is van zijn verlossing, dat we verlost zouden worden van onze onmacht om Gods wil te doen en dat we dan veel vrucht zouden dragen!

Wanneer er één bijbeltekst is over genade die je uit je hoofd moet leren, dan is het 2 Korintiërs 9 vers 8 wel. Daar staat wel acht keer een uitdrukking in voor honderd procent.

"God is bij machte alle genade in u overvloedig te schenken, opdat gij in alle opzichten, te allen tijde van alles genoegzaam voorzien, in alle goed werk overvloedig moogt zijn."

Dat is de genade waar we het van moeten hebben!

Maak je niet blij met een dooie mus! Het is heerlijk voor het vlees hoor: God ziet niet mij, maar Christus, en zelf rommel je dan maar een end heen. Maar dit is echte genade: God is bij machte alle genade in mij en in jou overvloedig te schenken! Moge God ons hierop aanspreken! Daar heeft Hij Jezus zo voor laten lijden, om dit voor ons mogelijk te maken.

God ziet jou en Hij ziet alles wat je doet voor Hem, alle goede werken die Hij al tevoren voor je bereid heeft. Je komt ze vanzelf tegen wanneer je deze weg van genade gaat. De één dit en de ander dat. Wat zou een gemeente veranderen wanneer alle leden echt gingen leven uit genade, dat we echt zouden beseffen: we moeten het echt van genade hebben, want anders hebben we helemaal niks! Maar dan wel met deze inhoud. Dan gaat de wens van Jezus op de laatste bladzijde van de Bijbel helemaal in vervulling:

"Die rechtvaardig is, hij bewijze nog meer rechtvaardigheid. En wie heilig is, hij worde nog meer geheiligd!"